

Publicerad 2019-11-04 12:11 av Solstrale

Solstrale...

växte upp i Luleå flyttade -84 och saknar nu min hemvist

Jag växte upp i Luleå flyttade därifrån vid 14 års åldern

men gud ändå vad jag saknar...

Jag känner lite som att jag inte kan vända hem

saknar mina gator och stigar liksom sjöändar och sjövikar

tillika saknar jag bäckarna forsarna och de susande skogarna jag saknar snön och jag saknar rännilarna de

gigantiskt evigt många krondikena och jag saknar dialekten tillika släkten saknar åkerbären och hjortronen

och farmor och farfar i stugan med båt och all denna sång eller hemdiktade låt jag saknar regnet som stod

som spön i backen och att duscha under stuprännan och basta och snöbada liksom isvaken så fräck jag

saknar palten och smöret och fläsket och rårörda lingon och mjölken och hästen dessutom mormor i rödup

med morfar i sin mercedes och jag saknar moster ovh morbror kusinerna och kamraterna och orkestern och

kören så jag faller undan för nostalgi och jag saknar skogens alla fåglar och strandens örtbeklädda stig dit

och båtutflykterna och skärgården så om jag inte får komma dit till långängets alla blommor alla insekter

och fjärilar sim ilar och pilar mellan jummen bris och jag saknar ordspråken och visorna Då ja Då förtvinar

jag saknar de alla vägar och stigar som tog mig till orrspel... så torkar nog min norrländska själ en smula om

jag inte någon gång må få vända hem... snälla plånboken min - låt pengarna räcka till en hemvänderresa till

sommarn...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Solstrale med Poeter.se id #66056 innehar upphovsrätten